

נחל'י נצח

י"ל ע"י מוסדות ברסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

ר"ח	אחד השבת	שבת בוקר	הדלקת נרות
17:58	17:20	16:05	יחשלים
17:54	17:21	16:21	תל-אביב
17:54	17:19	16:11	חיפה
17:58	17:23	16:24	באר שבע

דבר ראש הישיבה

דמיונות מול שכל

כוחו של היצר הוא הדמיון • לפעמים הצעירים חושבים שיש עולם בחוץ • אבל המבוגרים שחזרו בתשובה יודעים שהכל צלופן ריק • חנוכה הוא זמן השכל, היפוך הדמיונות • פך שמן-הזית הטהור

המכשירים המדמים

בגמרא (סוכה נב, א) כתוב שליצר הרע יש שבעה שמות, ורבונו הק' אמר שעכשיו יש ליצר הרע שם חדש: "כח המדמה", שהיצר הרע הוא רק דמיונות בראש של האדם, כי באמת היצר הרע לא יכול להזיק לאדם.

בדורנו כח המדמה מתגבר על ידי כל המכשירים הטמאים, שמפילים את האדם להבלי העולם הזה ותאוותיו. וכנגד זה בקדושה בפרשתנו יש את יוסף הצדיק, שהוא בבחינת הצדיק שבדור, ובדורנו ה' שלח את רבינו הקדוש שעצותיו נמשכות משער הנו"ן של הקדושה, ועל ידו מכניעים את כח המדמה, ומחליפים את הדמיונות – בשכל, בדעת של קדושה.

ולכן יוסף הצדיק פתר את החלומות של פרעה, שזו בחינת "בירור [-תיקון] המדמה". מאחר ויוסף הצדיק זכה לשמירת הברית בשלמות, לכן היה בכוחו לברר את הדמיונות הלא טובים, שהם בעצם אלו שגורמים לאדם להיכשל בפגמי הברית. הצדיק שזכה לשמירת הברית ולבירור המדמה בשלמות, יש בכוחו לברר את המדמה בשלמות.

השכל הטהור

רבי נתן מסביר שלכן מדליקים את החנוכה דווקא בזמן שמחשיך, כי החושך הוא בחינת כח המדמה, והוא זמן התגברות הקליפות, וכשמדליקים את נרות החנוכה ניצולים מבחינת החשיכה של יוון. חנוכה זה אמת, זה אור התורה, דעת ישרה. בחנוכה מאיר אור האמת, שהוא המדמה שמצד הקדושה שכנגד המדמה של השקר.

חנוכה הוא תיקון המדמה, בחנוכה אנו מתגברים על הדמיונות על ידי שעולים מה"מדמה" – ל"שכל". היוונים רצו לטמא את כל השמנים (דהיינו לטמא כל השכלים), והכניסו את חממת יוון, חממות חיצוניות, שזה בעצם המדמה וכח הבהמיות, וזו באו מתתיהו ובניו וניצחו את המדמה והעלו אותו לדרגת השכל.

ולכן עיקר הנס היה על ידי שמן, כי כתוב בגמרא (הוריות יג, ב) ששמן זית בא להזכיר לאדם את מה ששכח כבר שבעים שנה. השכחה זו יון שהחשיכה את עיניהם של ישראל ושיכחה מהם את האמת, הכניסו אותם לדמיונות ולחכמת הטבע [כל הדמיונות שהיום הגיעו לפלאפונים הטמאים], והחשמונאים הצליחו להחזיר את פך שמן-הזית הטהור, את הזיכרון האמיתי, את השכל הטהור, שתהיה לנו דעת תורה אמיתית בכל מה שנקלע לפנינו, ויהי רצון שכן תהיה לנו בימים ההם בזמן הזה.

מובא בליקוטי מוה"ר (תורה נ"ד) שחלום פרעה הוא בחינת "כח המדמה", ראשית, כי חלום בעיקרו מגיע מכח הדמיון, מאחר שהוא לא באמת קורה במציאות, ועוד, שהרי פרעה חלם על בהמות (פרות) בחלומו, ומובא בתורה כ"ה שכח המדמה זה כח הבהמיות, מכיון שעבירה היא מעשה בהמה.

"כשאדם הולך אחר המדמה שבלב" כותב רבינו, "דהיינו אחר תאוותיו שבאים מכח המדמה, זה מעשה בהמה ממש". כשאדם נופל לדמיונות זה נקרא כח המדמה, ומכאן הדרך לעבירות היא קצרה רח"ל.

ורבינו ממשיך בתורה נ"ד, שכל כוחו של היצר הרע בא מכח המדמה, דהיינו שהיצר פועל על הדמיון של האדם, ועל ידי כך מחטיאו ומפילו לעבירות, כי כח המדמה הוא כח הבהמיות, כאשר נסתלק לאדם הדעת הוא נופל לאהבת הבהמיות.

זה לא אמיתי!

שמעתי מאחד שחזר בתשובה, שסיפר שבעברו נסע להודו ונכנס להצגה של קוסמים ומכשפים, שאחד מהם לוקח סכין, פוצע אדם ולאחר כמה דקות מחזיר את האדם למצבו הקודם. אחד מהכללים היה שלא מרשים להניס לשם מצלמה, אך אותו יהודי הכניס לשם מצלמה נסתרת. כאשר חזר לארץ ישראל הפעיל את המצלמה והנה זה פלא: לא רואים שחותך שום אדם, אלא שמחזיק בידו סכין ועושה עם ידו תנועות שכביכול חותך משהו...

לאמיתו של דבר הוא לא חותך כלום, הכל היה רק אחיזת עיניים. את עיני האדם ודמיונו ניתן לרמות על ידי אחיזת עיניים, אך את המצלמה לא היה ניתן לרמות לכן היא צילמה מה שהיה באמת... (וכבר מובא כעין זה בגמרא סנהדרין סז, ב)

כך גם רואים שאנשים מבוגרים שחזרו בתשובה מבניים שאין שום משמעות ותכלית לעולם שאינו שומר את התורה, הם כבר ראו והבינו וקלטו שהכל שם רק עטיפה של צלופן ריק בלי כל סיפוק והנאה ושמחה אמיתיים. אבל הצעירים טועים, חושבים שיש עולם בחוץ. ומכאן רואים שהיצר הרע הוא רק דמיונות, כמו שחרטומי פרעה לא הצליחו להפוך את מקלותיהם לנחשים אמיתיים אלא היו אחיזת עיניים בלבד, כך היצר הרע אוזח את עיני האדם, דהיינו שמדמה לו כאילו יש בדמיונות ממש ועל ידי כך מפילו.

**כמו שחרטומי פרעה
לא הצליחו להפוך
את מקלותיהם
לנחשים אמיתיים
אלא היו אחיזת
עיניים בלבד, כך
היצר הרע אוזח את
עיני האדם...**

יש לי חלום...

להתמודד מול הלעג

לכל ילד וילד יש את החלום הפרטי שלו, אשר לפעמים נראה גדול ממידותיו ודמיוני לחלוטין, אבל הילד שומע שיחות מרוממות ונפלאות והוא גם חולם לזכות לזה. מובן שהמציאות טופחת על פניו, החברים לועגים "הנה בעל החלומות הלזה בא...", וכאן תפקידם של ההורים והמחנכים "לשמור את הדבר", לשמוע את הילד ורצונותיו, לתת לו תחושה שאנחנו מאמינים בו ובכוחו להגיע למה שהוא רוצה ומדמיין, לעזור לו בהתמודדות מול חיצי הלעג של סביבתו, כל זאת מעבר לנתינת כלים ועצות טובות כדי שיוכל להצליח בתהליך.

בסופו של דבר, לרוב הילדים יש את הכוחות להגיע הרבה יותר רחוק ממה שהם, הבעיה היא רק בחוסר מודעות עצמית ואמונה עצמית. רבנו הק' נזף פעם ברבי נתן שאין לו אמונה. שאלו רבי נתן "הייתכן?!". ענהו רבנו הק': "אתה אמנם מאמין בה' יתברך, אבל אינך מאמין בעצמך!". כן הוא אצל ילדינו: עיקר קשייהם הוא בחוסר בטחון עצמי, שברוב המקרים משודר להם מסיבתם.

תאמינו במשאלות הכמוסות

מובן שצרכים תמיד להיות עם יד על הדופק, שהילד לא יחיה בדמיונות שווא וישיבר כשיטח אל קרקע המציאות, אבל ברור לכולם שכשהילד שואף לגדולות ואנו נתמוך בו הוא יתקדם בכל המובנים, אך אם נסביר לו כמה הוא לא הגיוני וכי' הוא לא יתקדם לשום מקום ואף ייסוג אחורנית, וחבל. וכבר אמר החכם: חייל שישאף להיות גנרל יהיה לפחות קצין מכובד, אך מי שאין לו שאיפות – אפילו טוראי פשוט לא ייצא ממנו!

כבר הזכרנו בעבר את הסיפור המדהים שסיפר נכדו של הרב וואזנר זצוק"ל, שמצא פעם בבית סבו כתבי חידושי-תורה ישנים כשעל החתום "הרב שמואל הלוי וואזנר אב"ד קרקאקוב..." כששאל את סבו לפרש העניין, חיך הרב וואזנר ואמר כי בשעתו חש אבוד בישיבת "חכמי לובלין" הענקית, וכדי להמריץ את עצמו העמיד לעצמו יעד גבוה במיוחד והחל לחתור שמה במלוא המרץ, מה שאכן הצליח בצורה יוצאת מן הכלל והצמיח לנו את פוסק דורנו.

לסיכום: לכל אחד יש חלומות ושאיפות, משאלות נפש ורצונות חבוים. צריכים אנו להאמין בהם, ללבות אותם ולהמריצם לעבוד כדי לגרום להם להתגשם, וכך נזכה לראות שינויים מדהימים בילדנו, אמין!

עומדים אנו בימי חנוכה הקדושים שהם תמיד מקבילים לקריאת סיפורו של יוסף הצדיק והאחים הקדושים. התורה כתבה לנו את הסיפורים הללו כדי שננסה לדלות את המסר גם מפשטות הדברים, ומכנה משותף מדהים יש לסיפורו של יוסף עם סיפור נס חנוכה: כוחו של הקטן והעקבי.

עומד לו יוסף ילד תפנוקים, יתום מאם, לא אהוד במיוחד במשפחתו, ויש לו חלומות. הוא מאמין בהם שהם יקוימו ככתבם וכלשונם, ולמרות שהם גורמים לו רק סבל ומכאוב יוסף ממשיך לחיות את חלום חייו ולכוון למקום הזה. ואביו שמר את הדבר, יעקב אבינו ממתין ומצפה שיתקיים החלום!

הסוף ידוע לכולם: החלום מתגשם, והאחים משתחווים לילד הקטן והנרדף וממליכים אותו עליהם, ממש כפי שחלם.

כך זה כשחולמים – אבל לא ישנים.

כמה הוא יכול להשפיע?

היה זה אחרי השואה הארורה שהחריבה את העולם, וישוב לו בבני ברק הרב יוסף שלמה כהנמן זיע"א וחולם על הקמת ישיבה שתהיה הישיבה הגדולה בעולם. כל שומעיו הנידו בראשם בצער על הרב כהנמן שכנראה זוועות החורבן פגעו בהגיונו הבריאי.

באחד הימים הלך הרב ברחובות מאה שערים, כשעז פנים אחד ראהו ואמר לחברו: "הנה בעל החלומות הלזה בא..."

הסתובב אליו הרב וענהו בחיון: "אמנם אני חולם, אבל אינני ישן!".

הסוף ידוע לכולנו: החלום התגשם. בבני הוקמה ישיבת פוניב'ד המעטירה אשר שמה יצא בכל עולם הישיבות.

כך גם בנס חנוכה. מתחבא לו כד קטן וחסר משמעות ונשאר בטהרתו. אחרי חיפושים קדחתניים הוא נמצא. ללא ספק אין בו בשורה של ממש, כמה הוא כבר יכול להשפיע? אולי ליום אחד...

אבל הסוף ידוע: הוא דלק והשפיע לשמונה ימים!

זאת ועוד: בנר אחד נמוך קומה שדולק מחצית השעה, די כדי לסלק את כל החושך ולהאיר בבית ובחוץ כולל במקומות החשוכים ביותר, וכמאמר הבעש"ט הק' על דברי הגמרא שצריכים להדליק כל עוד שהתרמודאים בשוק, שזה מרמז על אנשים שפלים ונמוכים בדרגתם, שגם על אנשים שפלים שכמותם משפיע נר החנוכה, קטן ככל שיהיה.

הצטרפו כעת למשפחת המנויים

ותהנו מחיים טובים יותר!

הופיע!

גיון 95

כסל תשפ"ג

מנוי רגיל

חודש ראשון 28 ₪ לחודש

בלבד!

מסלול 1

3 חודשים ראשונים 990 ₪ בלבד!

מסלול 1

חודש ראשון 1-1 ₪ בלבד!

מסלולי הצטרפות מיוחדים:

חודש ראשון 1-1 ₪ בלבד!

02-623-1218

מוקד מנויים:

נשבור את מעגל הקסמים

להגיע לפתרון החלום ולשבור את מעגל הקסמים הארוך הזה שמכריח את כולנו לרדוף אחר הכסף ללא הפסקה, ואין פותר אותו לפרעה!

עד שמגיע יוסף הצדיק.

הוא יודע את הסודות שמאחורי הקלעים, ויודע שהתיקון לתאוות הממון הבלי נפסקת והבלתי נשלטת הזו היא דווקא על ידי צדקה! אתה לוקח את הכסף שאתה עמל עליו ביום וחולם עליו בלילה [שזיכת בפיס, או לפחות בהגדלת חצי קופה], ופשוט מחלק אותו לעניים!

זה קשה מאוד בהתחלה, אך זו התרופה שמשחררת אותנו מהתאוה האדירה לכסף.

פרעה שומע כאן תרופה חדשה, אמנם מרה אך מבטיחה, ומחליט לנסות. הוא מבקש מיוסף שיפרט לו את הוראות השימוש בתרופה המיוחדת, ויוסף נענה:

דבר ראשון – "יעשה פרעה ויפקד פקידים על הארץ". צריך גבאי צדקה. "וחימש את ארץ מצרים", שכל אחד יתן חומש מרווחיו לצדקה, לא לבזבז יותר מחומש.

ואז – "והיה האוכל לפיקדון לארץ", שלא תחשוב שהכסף שהשקעת בו כל כך הרבה יזע ודמעות הלך לטמיון, להיפך! זה הפק"ם הכי טוב! כשאתה נותן צדקה אתה שומר את הכסף במקום שמור ששום גנב לעולם לא יוכל לקחת לך.

ובדיק כמו כששומרים תבואה, שרש"י (מא, מח) מספר לנו שחובה לשים בתוך התבואה קצת עפר וזה משמר אותה שלא תרקב, כך אתה חייב בכסף לשים קצת מעפר הארץ, עניים מסכנים, וכך הכסף יישמר ולא יקלה וגם לא יכלה את חיך.

אם תעשה את כל זה – "ולא תכרת הארץ ברעב", אתה לא תהיה רעב יומם ולילה לאסוף עוד ועוד כסף!

ואם אפילו פרעה מסכים לנסות, הגיע הזמן שלנו.

(עפ"י ליקוטי הלכות ברכת המזון ד אות יז)

תה יודע כמה עולה פרה?

אבי שלטי"א מספר לי שהוריו גרו בבית-חלקיה והיו להם חמש פרות, וזה היה נחשב ממש הרבה. בהערכה גסה נגיד שפרה עולה כחמשת אלפים שקלים.

עכשיו פרעה חולם שיש לו שבע פרות, בריאות, טובות, משו משו. מה חסר לו יותר? שיקח אותן, יחלוב, יגדל מהן עגלים, יעשה פרנסה טובה ויוכל להמשיך לישון!

אך לא. לפרעה זה ממש לא מספיק. בתחילה, כשהוא עוד היה קטן, הוא השתוקק שיהיו לו חמש-שבע פרות כרסתניות ודשנות והוא יעשה מהם כסף, אך ברגע שהוא השיג אותן השמחה לא החזיקה מעמד זמן רב; עד מהרה הוא השתוקק לעוד פרות ועגלים וכבשים וטרקטורונים ומכוניות ויאכסות ומסוקים ומטוסים...!

זה מה שפרעה רואה בחלומו המצמית. למרות שיש לך שבע פרות בעלות בשר ובריאות אתה לא מסתפק בהן, תוך כמה רגעים מגיעה תאוות הממון, שתמיד

מרגישה רזה ושדופה, ומשכיחה את כל האושר וההנאה שהיו לך מכך שהצלחת סוף-סוף להשיג את הפרות הנחשקות – ולא נודע כי באו אל קרבנה. עכשיו תתחיל להשתוקק לסמל-סטטוס הבא, וחוזר חלילה.

אתה יכול לעשות סקר אצל הרבה אנשים שמסתובבים ברחוב עם פנים של תשעה-באב-לפני-חצות, תתשאל אותם על מצבם הפיננסי ותראה שהסקאלה נעה בין חובות של מיליונים ליתרה של מיליונים, וכולם מתהלכים עצובים כי הם רוצים את הדרגה הבאה בהון ובכסף. יש לו מנה רוצה מאתים, יש לו מאתים רוצה ארבעה מאות, כאילו עומד מעליו אדון עצבני וחסר סיפוק וכל מה שהוא מביא לו לא מספיק: תביא עוד מאה אלף, עוד מאה אלף, עוד מאה אלף!

פרעה מסתובב בארמון עם כאב ראש אדיר, מנסה

לצעירי הצאן

הוא בטוח שיש כאן משהו...

רבנו הק' אמר שבדורנו יש ליצר הרע שם חָדָשׁ: "כח המדמה", שהיצר הרע הוא רק דמיונות בראש של האדם. היצר מנסה להחטיא את האנשים על ידי כח דמיונם, ובפְּרָם עובד על הצעירים שעדיין לא יודעים שכל רֵבֶתְנֵת הָעוֹלָם היא רק דמיון הַבָּל...
מתוך מאמר ראש הישיבה

שני בנים ושתי הבטחות

105 שנים לפטירת רבי אברהם ב"ר נחמן זצ"ל - כ"ט כסלו תשפ"ג - כ"ט כסלו תרע"ח

סאלדאט נישט זיין! [-משה בער לא יהיה חייל!].
משה בער התעודד, הוא נזכר בהבטחתו של החסיד הצדיק שאמו שיננה באזניו, וגם נזכר במכתב שקיבל לפני תקופה קצרה, בו מספרת לו אמו בהתרגשות על שובו של אחיו משדה הקרב כשכל בגדיו קרועים ונקובים מרסיסי-מוות אך הוא עצמו שלם ובריא כהבטחת רבי אברהם.

התאזר משה בער בעוז ותעצומות בביטחון בהשם ובעבדי-עובדיו המופלגים והפרושים, והמשיך לשהות בציון הקדוש ובקלויז הברסלבאי באומן. באחד הימים נכנס יהודי אל הקלויז בפנים חיוורות ומספר כי הצבא סגר כמה רחובות סביב הקלויז והחיילים מחפשים בבתיים אחר עריקים.

משה-בער נחרד כולו. ברעדה הוא ניגש אל רבי אברהם ושאל: "מה אעשה כעת?"
"אל תירא" לאט רבי אברהם.

הוא נטל ספר בידו, אמר למשה-בער "קרא יחד עמי בספר", ויחד החלו לקרוא תוך שהם יוצאים מהקלויז. הם יצאו מבניין הקלויז, עברו ברחוב השורץ חיילים, כשאף אחד אינו מבחין בהם. הם ממשיכים ללכת, שקועים בספר יחדיו, ועוברים אף את המחסום שהקים הצבא במעברי הרחובות כדי למנוע בריחת עריקים, כשהחיילים והשומרים הדרוכים אינם שמים לבם אליהם כלל וליבו של משה-בער נע בין אי-אמון לשמחה גדולה והתרגשות של נס גלוי.

רק אחר שעברו את האזור המסוכן סגר רבי אברהם את הספר וצויה למשה בער לברוח, ועד סוף ימיו לא נאלץ ללבוש אפילו לרגע את מדי הצבא הרוסי, בדיוק כפי שהבטיח רבי אברהם...

(מקור: שיש"ק ח"ג תקכב, ח"ה קפה)

גברת רוזנפלד חשה שהלחץ גומר אותה. בכל יום שומעים על בחורים מעיירות סמוכות שנלקחים בכוח לצבא הרוסי וסובלים שם מרות. שני בניה יקרים לה כבבת עינה, וחלילה לה אם הם יפלו לזרועות הצבא הרוסי, המסוכן להחריד בגוף ובנפש.

התהלים'ל שלה כבר ספוג בדמעות שליש, תפילות העמידה נמשכות עד שברכיה פקות, היא ביצעה את כל הסוגלות ששמעה מחברות ומכרות, אך הרגישה שליבה עדיין מהסס וחושש.

באחד הימים לבשה עוז, התעטפה במעיל החורפי הכבד וצעדה ברחובות עד שהגיעה אל הבית הנמוך, שם ניצב החסיד הגדול רבי אברהם חזן בן רבי נחמן מטולטשין בתפילה לפני בוראו, או שמא כותב עוד עלים בספריו העמוקים והקדושים.

היא העיזה פניה וניגשה אל החסיד הקדוש בפחד, כשהיא מתנה את צרתה בפניו: "שני בנים יש לי, יראי שמים ולומדי תורה בחיות, אך חרב הגיוס מרחפת מעל ראשיהם ולא נותנת לי מנוח. אני מבקשת מאוד מהרב שיברך את בני ויבטיח לי שלא יקחו אותם לצבא המסוכן".

רבי אברהם שתק, אך האם האומללה לא נתנה מנוח. היא הפצירה חזור והפצרו, הסבירה בדברים היוצאים מן הלב את דאגתה העצומה לשני ילדיה ואת הסכנה הגדולה שישנה בגיוס לצבא הרוסי האנטישמי והפרימיטיבי, ולפתע רבי אברהם נענה: "את משה-בער לא גייסו, והשני יינצל".

רבי אברהם פנה והלך והאם ושהה ושמחה לשמע ההבטחה-נבואה המפורשת, אך רגשות מעורבים הלמו בליבה: רק משה-בער לא גייס, הבן השני לא זכה להבטחה על הצלה מגיוס אלא רק להינצל מפגעי הצבא ברוחניות ובגשמיות...

לא עברו שבועות ספורים ומרת רוזנפלד הדומעת נאלצה להיפרד מבנה האהוב שנלקח על ידי חיילים קשוחים ללשכת הגיוס של הצבא הרוסי, תוך שהיא דוחפת לו תיק קטן מלא במצרכים נחוצים שיבואו לו לעזר בתקופות קשות.

משה-בער, בנה הנוסף, ניסה לברוח מהמחפשים והבולשים אחר עריקים והחליט כי המקום הטוב ביותר עבורו הוא בציון רבינו הק' שבאומן. כמובן שגם שם חייו לא היו חיים, הוא נמלט מבית לבית והשתדל לחיות מתחת לרדאר.

באחד הימים, בעודו שוהה בציון הקדוש ואומר את התיקון הכללי בדמעות, הוא רואה את רבי אברהם ב"ר נחמן נכנס בשערי הציון הקדוש ומתנפל בהשתתחות על המצבה הק'.

משה-בער המתין לשעת הכושר וניגש אליו תוך שהוא שואל בצער: "רבי אברהם, מה יהיה איתי?!"
השאלה ריחפה בחלל האווהל בכאב רב, אך רבי אברהם ענה בביטחון: "הרי כבר אמרתי, משה בער וועט קיין

גאון וחסיד קדום ונעלה. המצבה על בית-החיים בו קבור רבאון

רבי אברהם ב"ר נחמן זצ"ל

נולד: תר"ט.

עץ אבות: אביו רבי נחמן מטולטשין היה תלמידו המובהק של מוהר"ת.

אבר כינה: היה מיטלטל באוניה מהארץ לאומן שבאוקראינה לקראת כל ראש-השנה.

מתלמידיו: העמיד תלמידים הרבה, ביניהם רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל.

עשות ספרים: חיבר כמה ספרים, ביניהם "ביאור הליקוטים" על ליקוטי מוהר"ן ו"כוכבי אור".

נפטר: כבן 69.

פעם שהה רבי אברהם בין גינים ששחקו מאוד לנוכח צורת עבודת ה' שלו בכוח וברגשה. פנה רבי אברהם אל רבי בן-ציון אפטר ששהה עמו ונענה בחיין: "אין לנו להתבייש משחוקם. וכי מה הוא בעצם צחוק? - חתיכת-בשר אחת עולה, חתיכת-בשר אחרת יורדת, ובניהם מתגלית תיבה מלאה שיניים..."

הכי קרוב - הכי מפנק

הזמינו עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

מיטות קינג סייז

סאונה ומקווה מפואר

ארוחות כיד המלך

הכי קרוב לציון

LANDAU
לנדאו - הבית שלכם באומן

שאלה:

באיזה אופן אומרים "הודו לה' כי טוב" כשאומרים הלל ביחודות?

ראשית, ברור שלא יכפול סתם "הודו" אחר כל פסוק, אלא יאמר את הפסוקים בזה אחר זה כפי שהם בתהלים [הודו, יאמר, יאמרו, יאמרו] [ערוך השולחן שם ס"ט].

אך הרמ"א (או"ח סי' תכב ס"ג) הוסיף דין מעניין: כשיחיד קורא את ההלל, כדאי שיקרא לשני יהודים ויבקש מהם לומר אחריו. כלומר הוא יהיה החזן ויאמר להם "הודו לה' כי טוב" וגו', והם יענו אחריו "הודו לה' וגו' [וייתכן שכך יעשה גם בשלשת הפסוקים הבאים, כמו בציבור (עי' נעוה"ש שם)].

שני טעמים יש לדבר: האחד כי כשאומר "הודו" צריך בעצם לומר למישהו ולא לחלל האויר, ולכן יאמר זאת לשנים מחבריו. טעם נוסף הוא כדי שההלל ייחשב להלל בציבור, והדבר חשוב במיוחד בראש-חודש שיש אומרים שאין מברכים על ההלל אלא בציבור.

למעשה כבר כתבו האחרונים שדבר זה אינו אלא לכתחילה, ואם אין לפניו שני אנשים אינו צריך לחזור אחרים (משנ"ב סק"ח).

תשובה: לא יכפול את ה"הודו" כפי שעושים בציבור. ולכתחילה יקרא לשני יהודים, ויאמר לפניהם "הודו" וגו', והם יענו אחריו גם "הודו" וגו'.

הרחב דבר:

כתב הר"ן (סוכה יט. מדפי הר"ף) שנהגו בזמנו שהחזן לבדו מקריא את ארבעת הפסוקים "הודו" "יאמר נא" "יאמרו נא" "יאמרו נא", והציבור רק מאזין לו ועונה אחריו בכל פעם את הפסוק "הודו לה' כי טוב" כי לעולם חסדו". הר"ן מסביר שם את טעמו של דבר, וגם מבאר שהציבור יוצא ידי חובת אמירת הפסוקים החסרים [יאמר, יאמרו, יאמרו] בשמיעה מהחזן.

כיום השתנה מעט המנהג אצל בני אשכנז (כנראה מחמת שחטשו שלא ישמעו בביבור את הפסוקים מהחזן ולא יצאו ידי חובה (עי' מג"א סי' תכב סק"ח)), ונהגו כל הציבור לומר גם את הפסוק שהחזן אומר, כך שאומרים "הודו לה'" בנוסף ל"יאמר נא" ו"יאמרו נא" [ויש המקפידים לומר את הפסוקים ששייכים לחזן – בלחש (ועי' מג"א שם)].

[יצויין, כי בני עדות המזרח נוהגים אחרת בכל זה].
כעת, מה יעשה אדם המתפלל ביחודות, ואין לו חזן?

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

הסנדלר הקדוש

ניכוש עשבי הפרא, שאג לפתע הרב גבאי "מצאתי", מצבה קטנה, לבנה ובוהקת ועליה כיתוב בעברית ומעליה כיתוב ברוסית. הוא הביט בה כהלום רעם.

כך כתבו עליו גרי הצדק תלמידיו: "פה נטמן הנכבד ר' מנחם נחום ב"ר פאלטק שטראקס, נ.ל.ב.ע. ו' דחנוכה" [ל' כסלו תרצ"ו].

למרגלות קברו של תלמידו התם והישר של רבי אברהם ב"ר נחמן, רבם של גרי הצדק, הסנדלר הקדוש שקיבר לברסלב הרבה גורי אריות נעלים, רבי נחום שטראקס-שוסטר זצ"ל, עומד הרב גבאי ועיניו זולגות דמעות. הנה קיים הוא את הבטחתו ליואל שטראקס בנו, מעתה יוכלו אנשי שלומינו ומשפחתו לעלות לקברו.

(מגזין 'ניצוצות' תמוז תשע"ו)

קיבר אריות לברסלב. תמונתו ומצבתו של רבי נחום

כעבור כמה דקות הגיע הרב ישראל-מאיר גבאי לכפר 'אילינקה', והיה מי שטרח לידע אותו כי בכפר מתגוררת זקנה יהודייה אחרונה, שרה קוזקין שמה, שגילה עבר את התשעים.

הוא ניצב בפתח ביתה. "כולם פה היו יהודים, אני עוד זוכרת את רובם. היו שעלו מפה לארץ ישראל והיו שנקברו כאן. כן, גם רבי נחום שוסטר [- הסנדלר] נקבר כאן, הוא היה 'רבי' גדול". עיניה החלו לזלוג דמעות, פתאום החלו לצופף בה זיכרונות ילדות שבה הדחיקה. "אלכס" היא הורתה לבנה אלכסנדר, "תלווה אותם לקבר של נוחעם".

בית העלמין קידם את פניהם מזונח, עזוב, מלא בצמחיית פרא. נראה ששנים רבות איש לא קרב אליו. עשרות גרי צדק טמונים פה.

אחרי כמה שעות של חיפושים מפרכים תוך כדי

פתגם השבוע

צריכים להתפלל שה' ייתן לנו חן והצלחה בחינוך הילדים

מתוך הספר 'פיקודן משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שמרן שליט"א

הצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

ההצלחת משפחת שאוקן
ההצלחת משפחת שרון
ההצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד
לפרטים: 054-8475902

אור מכציע מתוך המלחמה

לפרסום נס חנוכה בממדים אדירים. "ראש העיר שלנו ביקש לבוא ולהשתתף בהדלקת נר ראשון של חנוכה שאנחנו מקיימים באזור צבאי וחשוך", סיפר הרב אברהם וולף, רב העיר אודסה.

"לא ישברו אותנו", הוסיף הרב וולף. "למרות המלחמה, למרות החושך והקור, למרות שהאנדרטה מכוסה בחול מאז תחילת המלחמה, היום הוקמה החנוכה הגדולה המסמלת את הניצחון של האור על החושך".

חנוכיית ענק נוספת הוצבה במרכז העיר ז'יטומיר, ממנה נמלטו מאות ילדים מבית הילדים המפורסם בדרכם לישראל. רבני העיר שמילטו מז'יטומיר את רוב ילדי הקהילה, מקיימים בחנוכה פעילות מיוחדת ומאירה עם היהודים שנשארו בעיר.

אוקראינה ספרו השבוע שלש מאות ימים למלחמה הקשה שמתנהלת בה. המלחמה שפירקה לרסיסים קהילות רבות, הובילה לעזיבת חמישים אלף יהודים ולמותם ופציעתם של מאות אחרים, הביאה לקשיים אדירים באספקה ובלוגיסטיקה, אך בכל זאת בקהילות היהודיות באוקראינה נערכו לחג המאיר ביותר בשנה.

איך אפשר לחגוג

זו הדילמה של ראשי הקהילות היהודיות: איך חוגגים כשברקע עדיין נמשכת מלחמה ללא הפסקה, כשרוב אזורי המדינה נמצאים בעלטה מוחלטת ברוב שעות היום, כשרבים מהם נתונים תחת עוצר? האתגר הגדול ביותר הוא לחגוג את ימי החנוכה ועם זאת לשמור על יחסים טובים עם השכנים שלא יוצאים לחגיגות בימי מלחמה ואין להם כמעט אור במשך שעות היום.

יהודי הקהילות התלבטו רבות האם לציין את החנוכה בצל המלחמה הקשה כמדי שנה, גם באמצעות הצבת חנוכייה גדולה במקומות הציבוריים. מצד אחד קיים הרצון לציין את החג היהודי העתיק ולשמח את יהודי הקהילה. מצד שני, בזמן מלחמה, הצבת חנוכייה עלולה להיתפס כחוסר התחשבות בכלל האזרחים שנמצאים תחת אימת המלחמה.

באחת הערים שנמצאת תחת קרבות מתמשכים, ובמרבית שעות היום יש עלטה מוחלטת, החליט המושל הצבאי להעניק אישור לרב הקהילה להציב את החנוכייה. "אני אישית אבוא לראות את ההדלקה", אמר המושל לרב, "יש לנו חשיבות עליונה לעשות הכל ולשמור על השגרה, על המסורת ועל השמחה של אזרחנו".

לבסוף, החשב מארגון מסיבות חנוכה במצב המלחמתי ירד מסדר היום ברוב הערים, לאחר שהשלטונות העניקו את האישורים במטרה להמשיך ולנהל את השגרה ולאחר שרבני הקהילות ניהלו קמפיין הסברה שדווקא האור דוחה את החושך ויכול להעניק לתושבי אוקראינה עתיד של תקווה.

אור בציון הקדוש

"בציון רבינו הקדוש באומן הודלקה החנוכייה בהתרגשות גדולה" מספר גבאי הציון הקדוש. "למרות המצב במדינה ובאומן, כשאין חשמל ויש קשיים גדולים וצורך בגנרטורים כדי לחיות נורמלי, ברגע שמגיע חנוכה שוכחים מהכל. הייתה אווירה קדושה ומיוחדת של אור בתוך כל המצב הזה, הרגשה מיוחדת ושונה מכל שנה".

ך גם הוצבו חנוכיות ענק במרכזי הערים שגרמו

חנוכייה מאירה יותר מתוך העלטה. הדלקת נר ראשון בציון רבינו הקדוש

בעיר חרקוב שהופגזה פעמים רבות במהלך השנה האחרונה, הוצבה חנוכה מאירה, אותה הדליקו באמצעות גנרטור מיוחד המוצב סמוך לבית הכנסת המרכזי של העיר. גם בעיר הגרעין האוקראינית, ז'פרוז'ה, נערכה מסיבה גדולה בבית הכנסת בהשתתפות יהודי הקהילה.

החנוכייה הגדולה באירופה

כמיטב המסורת בכל שנה, גם בכיכר מאידאן שבליבה ומרכז של קייב הודלקה המנורה הגדולה באירופה, זאת לאחר שראש העיר קייב ויטלי קליצ'קו החליט כי ימשיך במסורת ההדלקה.

"נוכח העלטה השוררת בבירה האוקראינית בעקבות ההפצצות הרוסיות על מתקני תשתית אסטרטגיים, אור הנרות בחנוכייה בולט עוד יותר ומסמל יותר מכל שהאור מנצח את החושך", אומר הרב מאיר סטמבלר, יו"ר "פרצייט הקהילות היהודיות באוקראינה" שמאגדת את 180 הקהילות היהודיות במדינה. הפרציה היא שאחראית ויזמה את ההדלקה גם השנה.

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכלל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

מוקד הזמנות: 1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטון שליט"א אצלכם בבית

